

Undersøgelser om erfaringer med deleordninger under lup.

Socialrådgiver Hanne Søndergaard Jensen publicerede i efteråret 2010 en dansk undersøgelse om deleordninger. På trods af hendes erfaring som mangeårig børnesagkyndig i Statsforvaltningen Hovedstaden var det åbenbart en stor overraskelse for hende at undersøgelsen dokumenterer, at delebørn stresses af mange flytninger.

Hanne Søndergaard Jensen overraskelse kan i høj grad undre. Hun kunne nemlig bare have læst en tilsvarende norsk undersøgelse: "Gode erfaringer med delt bosted etter samlivbrudd"

<http://www.regjeringen.no/en/dep/bld/Press-Center/Press-releases/2007/-gode-erfaringer-med-delt-bosted-etter-s.html?id=446005>

Mærkværdigvis er de officielle konklusioner i Norge er helt ude af trit med resultaterne af undersøgelsen: Nemlig at det for "mange" børn er godt med deleordning.

Ganske som i Danmark har man kun spurgt forældre, der selv har valgt deleordning. Hvorfor mon man ikke har lyst til at spørge de forældre, der tvinges til deleordning via myndighederne, uanset den lille procentdel, de udgør? Mon ikke man er bange for deres svar?

Den forklaring er åbenlyst og velbegrunderet, for der er rigtig god grund til bekymring for børn i deleordning/udvidet samvær. For også andre udvidede ordninger end 7/7 medfører nemlig mange flytninger og deraf krævede tilpasninger for børnene.

Undersøgelsen konkluderer i øvrigt at en række betingelser skal være opfyldt, for at decideret deleordning eller udvidet samvær til nød kan fungere for børnene. Dem har vi hørt til bevidstløshed, og de skal ikke gentages her. For det er jo blot systemet undskyldning for at gennemtvinge ordninger, som er skidt for børn.

Faktuelt er resultaterne helt samstemmende i Danmark og Norge:

"Dele"børn stresses af de mange flytninger, og har ofte svært ved at tilpasse sig de nye familiestrukturer med stedforældre og halv- og stedsøskende. Allerværst konkluderer den norske undersøgelse tillige, at børn påtager sig ansvaret for at få "dele"ordningen til at fungere, når nu mor og far synes, det er sådan en super idé.

Børnene begrunder væsentligst accepten af "dele"ordning i at undgå uretfærdighed over for den ene forælder samt at have en hverdag hos begge forældre, hvilket givetvis ikke er et reelt børneønske, men i stedet er påvirket af forældrene. Børn "overlever" altså et liv i 2 hjem af hensyn til forældrene.

Den norske undersøgelse viser tillige i samklang med den danske, at børn oplever en lang række problemer, som de efter bedste evne forsøger at løse selv med de problemer, det medfører for det enkelte barn i form af dårlig trivsel, nedsat selvværd m.v..

Forældrene havde i alle de adspurgte tilfælde selv valgt deleordning, og hovedparten var mere veluddannet end befolkningen som gennemsnit. I Norge vurderede 75 % af forældrene selv, at samarbejdet var godt, mens resten angav, at forholdet var konfliktfyldt, og at det påvirkede børnene. Tillige vurderede 20 % at deleordningen fungerede forskelligt, når den praktiseredes for mere end ét barn i familien.

Undersøgelserne fra Danmark og Norge dokumenterer, at børn i de konfliktfyldte forhold sættes i en stærkt belastende mellemposition, hvor de må arbejde ekstra hårdt for at få det til at fungere. Retfærdighedsaspektet i "dele"ordning bliver i de situationer det helt primære årsag for børnene. Essentielt handler det altså forældrerettigheder, som børnene påtager sig at tilgodese.

Undersøgelserne ødelægger enhver troværdighed i udsagnet om, at det er for og til barnets bedste, når afgørelser om deleordninger/udvidet samvær tvinges ned over hovedet på forældre i konflikt, som det hver dag sker i danske Statsforvaltninger jf. Familiestyrelsen statistik. Deleordninger/udvidet samvær fokuserer i udgangspunktet åbenlyst udelukkende på forældrerettigheder. Det bliver **aldrig** det enkelte barns tarv.

I Norge er ministeriet for børn og ligestilling slået sammen. Det burde skure i alle ansvarliges ører, når en sådan minister på trods af de reelle resultater postulerer, at statistikken viser at deleordninger er en rigtig god løsning for **børnene**, og at kritikken heraf bør forstumme. Hvad behager? Når børnene ansvarliggøres, stresses og belastes?

Kritik af deleordninger og især de tvungne af slagsen er fortsat endog særdeles rimelig og relevant.

For ganske få år siden var det god latin hos såkaldte børnesagkyndige og psykologer, at børn skulle have lov til at være børn. At ro, regelmæssighed og omsorg var af det gode. Sådan er det ikke mere. Nu skammer ministre i Norge sig åbenbart end ikke over at kalde det en succes, at børn påtager sig ansvaret for at tilgodese forældrenes rettigheder og ønsker efter samlivsbrud.

Det kan kun lede til en anden konklusion: Når en minister skal varetage både børns vilkår og ligestilling som ressort-område, så bliver fokus ligestilling på bekostning af børnene tarv.

Norge har en lovgivning, som ligner den danske Forældreansvarslov. Det er en glidebane for børn af stridende forældre. England har ændret deres tilsvarende lov efter de mange drab på børn i tvunget samvær. Skal Danmark følge Norge eller England? Forældres rettigheder eller børn tarv?

STOP den forkerte udvikling i Danmark. Forældreansvarsloven skal ændres. For børnenes skyld.

Anette Christensen